

[Johs. Christiansen.]

bedringer o. s. v. har investeret ialt 450 000 kr., der pr. 1. januar i år var afviklet på nær 75 000 kr. Investeringerne og disses afvikling viser således en meget sund og velkonsolideret drift af virksomheden, og det må synes i sin orden, at mejeriet nu, da det stod overfor en ny, meget betydelig udvidelse, søgte lån gennem Marshalladministrationen. I tro til at en sådan bevilling ville blive imødekommet, påbegyndte man arbejdet. Da besvarelsen fra ministeriet udeblev, opnåede man hos mejeriets mønske bankforbindelse en kassekredit på 200 000 kr., der blev ydet, for at mejeriet, navnlig under hensyn til den stadige prisstigning, ikke skulle vente for længe med at komme i gang med arbejdet. Nogen tvivl om, at Marshalllånet ville blive bevilget, nærede man ikke, heller ikke i den mønske bank og heller ikke i dennes hovedforbindelse i København. Opfattelsen var nemlig her den, at hvis et foretagende som det, der her var tale om, ikke skulle kunne komme i betragtning, hvem skulle da kunne? Endelig lå det jo sådan, at mejeriet på grund af den lange leveringstid på maskiner, ca. 18 måneder, fandt det uforsvarligt at trække sine dispositioner længere ud end højst nødvendigt. Til mejeriets stigende undren indløb der stadig ikke noget svar på den indsendte lånebegæring, og et sådant er heller ikke kommet endnu.

Såvidt jeg forstår, sidder der et udvalg med den opgave at søge fastlagt visse principielle retningslinier for bevilling af Marshallån. Vil det være urimeligt at mene, at overvejelserne i dette udvalg nu snart burde være tilendebragt?

På Holme mejeri er arbejdet nu gået helt i stå. Det er en temmelig alvorlig vanskelighed, der her møder denne mejerikreds, og jeg vil derfor gerne henstille til den højtærede minister, at der, hvis det på nogen måde er muligt, skaffes udvej for at hjælpe det nævnte mejeri ud af vanskelighederne. Men, som sagt, sagen har et betydelig videre perspektiv.

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Jeg er af den opfattelse, at ostemejerier vel formelt omfattes af lov nr. 237 af 27. maj 1950. Men i handelsministeriet har man hidtil været af den opfattelse, at der ved fastsættelsen af lånebeløb

til industri og håndværk reelt alene toges sigte på det, der i almindelighed tænkes på, når man taler om industri og håndværk. Spørgsmålet trænger utvivlsomt til klaring, og det er derfor udmærket, at det foreliggende spørgsmål er blevet stillet. Men det ligger sådan, at regeringen overvejer at fremsætte forslag om en fortsættelse af udlånene på Marshallhjælpens kronekonto, og jeg mener derfor, at spørgsmålet bør afvente afslutningen af disse overvejelser. I ministeriet er vi altså klar over problemet, og jeg håber, der opnås en tilfredsstillende løsning indenfor en rimelig tid.

Johs. Christiansen: Jeg takker ministeren for den forståelse overfor spørgsmålets rækkevidde, som jeg forstod ministeren havde, men jeg vil alligevel meget gerne vide, om det ikke allerede, som forholdene er, var muligt at imødekomme den lånebegæring, som ligger i ministeriet. Det er jo ganske overordentlig store vanskeligheder, en sådan mejerikreds er kommet i, også med hensyn til arbejdet på anskaffelse af maskinerne, og i det hele taget sådan som tingene nu engang er kommet til at stille sig for mejeriet.

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Jeg må beklage det, men det er jo ikke muligt her fra denne talerstol at afgøre sådanne enkeltspørgsmål. Naturligvis skal sagen på den givne foranledning blive taget op.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed tilende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1952 til 31. marts 1953.

Forhandlingen genoptoges.

Heilesen: Under henvisning til statsrevisorenes advarsel til rigsdagen om de fortsatte bevillinger til de påtænkte anlæg i Thyborøn og Hanstholm og til den i samme forbindelse nævnte reparation i Hirtshals havn vil jeg gerne fremkomme med nogle bemærkninger.